

- e) gruntów przeznaczonych do zalesienia,
 - f) zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych dla środowiska przyrodniczego, w szczególności pochodzenia antropogenicznego,
- 9) sporządzenie map tematycznych, w zakresie:
- a) zasięgów ekosystemów,
 - b) miejsc występowania zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych,
 - c) występowania siedlisk przyrodniczych, siedlisk gatunków roślin dziko występujących i siedlisk gatunków zwierząt dziko występujących, podlegających ochronie,
 - d) rozmieszczenia chronionych gatunków roślin i zwierząt,
 - e) infrastruktury technicznej, turystycznej i edukacyjnej.
- a) gospodarki wodno-ściekowej,
 - b) kształtowania bilansu wodnego na obszarze parku krajobrazowego,
 - c) propozycji eliminacji lub ograniczania źródeł zagrożeń dla środowiska,
 - d) propozycji wskazań odpowiedniego działania dla prowadzenia racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej,
 - e) propozycji wskazań terenów zdegradowanych do rekultywacji i odtwarzania ekosystemów,
 - f) propozycji zagospodarowania terenów zieleni i zadrzewień,
 - g) propozycji wskazań gruntów do zalesień,
 - h) propozycji wskazań miejsc lokalizacji obiektów infrastruktury turystycznej i edukacyjnej.

§ 3. Plan ochrony zawiera opis:

- 1) sposobów użytkowania gleb,
- 2) zagadnień gospodarki wodno-ściekowej, regulacji stosunków wodnych i użytkowania ekosystemów wodnych,
- 3) sposobów ochrony ekosystemów leśnych przed szkodliwym działaniem czynników antropogenicznych,
- 4) sposobów ochrony lądowych ekosystemów nieleśnych,
- 5) sposobów ochrony gatunków zwierząt dziko występujących oraz ich siedlisk, z wyszczególnieniem sposobów ochrony, restytucji oraz regulacji liczebności populacji tych gatunków,
- 6) sposobów ochrony gatunków roślin dziko występujących oraz ich siedlisk, z wyszczególnieniem sposobów ochrony oraz restytucji,
- 7) utrzymania lub przywracania utraconych wartości kulturowych,
- 8) ochrony walorów krajobrazowych, w szczególności widokowych i przyrodniczo-krajobrazowych,
- 9) ustaleń do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w zakresie:

§ 4. Plan ochrony składa się z:

- 1) opisów wyszczególnionych w § 3,
- 2) opisu zawierającego:
 - a) wskazanie podstawy prawnej działania i nazwy parku krajobrazowego,
 - b) dane dotyczące powierzchni, położenia, granic, stanu środowiska, infrastruktury technicznej,
 - c) dane dotyczące form własności gruntów,
 - d) dane demograficzne dotyczące ludności zamieszkującej na obszarze parku krajobrazowego,
 - e) istniejące i projektowane formy ochrony przyrody na obszarze parku krajobrazowego,
 - f) charakterystykę gleb, ekosystemów, siedlisk przyrodniczych, gatunków roślin dziko występujących i gatunków zwierząt dziko występujących oraz ich siedlisk, a także krajobrazów i wartości kulturowych,
 - g) zadania ochronne oraz sposoby ich wykonania,
- 3) mapy parku krajobrazowego, uwzględniającej ekosystemy, sieć dróg, nazwy miejscowości.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska: *S. Żelichowski*

498

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA

z dnia 16 kwietnia 2002 r.

w sprawie rodzajów oraz stężeń substancji, które powodują, że urobek jest zanieczyszczony.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 i z 2002 r. Nr 41, poz. 365) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się rodzaje oraz stężenia substancji, które powodują, że urobek pochodzący z pogłębiania akwenów morskich w związku z utrzymaniem infra-

struktury zapewniającej dostęp do portów, a także z pogłębiania zbiorników wodnych, stawów, cieków naturalnych, kanałów i rowów w związku z utrzymaniem i regulacją wód jest zanieczyszczony.

2. Rodzaje oraz stężenia substancji, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Urobek jest zanieczyszczony, gdy stężenie co najmniej jednej z substancji osiągnęło wartość wyszczególnioną w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Środowiska: *S. Żelichowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 kwietnia 2002 r. (poz. 498)

RODZAJE ORAZ STĘŻENIA SUBSTANCJI, KTÓRE POWODUJĄ, ŻE UROBEK POCHODZĄCY Z POGŁĘBIANIA AKWENÓW MORSKICH W ZWIĄZKU Z UTRZYMANIEM INFRASTRUKTURY ZAPEWNIĄCEJ DOSTĘP DO PORTÓW, A TAKŻE Z POGŁĘBIANIA ZBIORNIKÓW WODNYCH, STAWÓW, CIEKÓW NATURALNYCH, KANAŁÓW I ROWÓW W ZWIĄZKU Z UTRZYMANIEM I REGULACJĄ WÓD JEST ZANIECZYSZCZONY

1. Metale^{a, b}

1) Arsen	— w stężeniu równym lub wyższym od 30 mg/kg suchej masy
2) Chrom	— w stężeniu równym lub wyższym od 200 mg/kg suchej masy
3) Cynk	— w stężeniu równym lub wyższym od 1000 mg/kg suchej masy
4) Kadm	— w stężeniu równym lub wyższym od 7,5 mg/kg suchej masy
5) Miedź	— w stężeniu równym lub wyższym od 150 mg/kg suchej masy
6) Nikiel	— w stężeniu równym lub wyższym od 75 mg/kg suchej masy
7) Ołów	— w stężeniu równym lub wyższym od 200 mg/kg suchej masy
8) Rtęć	— w stężeniu równym lub wyższym od 1 mg/kg suchej masy

2. Związki organiczne^c

1) Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA)^d

a) Benzo(a)antracen	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,5 mg/kg suchej masy
b) Benzo(b)fluoranten	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,5 mg/kg suchej masy
c) Benzo(k)fluoranten	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,5 mg/kg suchej masy
d) Benzo(ghi)perylene	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,0 mg/kg suchej masy
e) Benzo(a)piren	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,0 mg/kg suchej masy
f) Dibenz(a,h)antracen	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,0 mg/kg suchej masy
g) Indeno(1,2,3-c,d)ipren	— w stężeniu równym lub wyższym od 1,0 mg/kg suchej masy

2) Polichlorowane bifenylenie (PCB)^e

Suma kongenerów PCB 28, 52, 101, 118, 138, 153 i 180 — w stężeniu równym lub wyższym od 0,3 mg/kg suchej masy.

Objaśnienia:

^a Pobieranie i przygotowywanie próbek reprezentatywnej do oznaczania metali: Dla prac czerpalnych na torach wodnych, w zbiornikach wodnych, ciekach naturalnych, kanałach i rowach przy głębokości czerpania do 1 m i w basenach portowych przy głębokości czerpania do 0,5 m próby pobierać chwytakiem. Dla większych głębokości czerpania pobierać próby rdzeniowe. Wymagana liczba punktów pobrania prób zależy od przewidywanej objętości prac czerpalnych:

— do 25 000 m ³ urobku	— 3 punkty poboru próbek,
— 25 000—100 000 m ³ urobku	— 4—6 punktów poboru próbek,

- 100 000—500 000 m³ urobku — 7—15 punktów poboru próbek,
- 500 000—2 000 000 m³ urobku — 16—30 punktów poboru próbek,
- powyżej 2 000 000 m³ urobku — dalszych 10 punktów poboru próbek na każdy 1 mln m³.

Reprezentatywną próbkę w ilości równej lub większej niż 1 kg należy wysuszyć w temperaturze pokojowej do stałej masy, przesiać przez sito nylonowe 2 mm. Stężenie substancji oznaczać we frakcji urobku o uziarnieniu <2 mm — w celu wyeliminowania materiałów niebędących składnikami urobku, takich jak: kawałki złomu metali, kawałki drewna, muszle, fragmenty żużlu, okruchy farb i lakierów, zestalone kawałki smoły czy asfaltu itp.

Z odsianej frakcji urobku <2 mm, po skwartowaniu, pobrać 100 g próbkę analityczną i utrzeć do ziaren <0,063 mm w młynku agatowym w celu uzyskania rozdrobnionej próbki.

^b Oznaczanie metali — metodą ICP — AES (spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem plazmowym) lub ASA (absorpcyjna spektrometria atomowa) po roztworzeniu rozdrobnionych próbek roztworem kwasu solnego (1+4).

^c Pobieranie i przygotowywane próbki reprezentatywnej do oznaczania związków organicznych: Dla prac czerpalnych na torach wodnych, w zbiornikach wodnych, ciekach naturalnych, kanałach i rowach przy głębokości czerpania do 1 m i w basenach portowych przy głębokości czerpania do 0,5 m próby pobrać chwytakiem. Dla większych głębokości czerpania pobrać próby rdzeniowe. Wymagana liczba punktów pobrania prób zależy od przewidywanej objętości prac czerpalnych:

- do 25 000 m³ urobku — 3 punkty poboru próbek,
- 25 000—100 000 m³ urobku — 4—6 punktów poboru próbek,
- 100 000—500 000 m³ urobku — 7—15 punktów poboru próbek,
- 500 000—2 000 000 m³ urobku — 16—30 punktów poboru próbek,
- powyżej 2 000 000 m³ urobku — dalszych 10 punktów poboru próbek na każdy 1 mln m³.

Reprezentatywną próbkę urobku w ilości równej lub większej od 1 kg, przeznaczoną do oznaczeń związków organicznych, pobrać do szklanych naczyń i transportować w chłodziarkach, ewentualnie w torbach chłodniczych, po przywiezieniu do laboratorium suszyć w liofilizatorach.

^d Oznaczanie wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych — metodą GC — MSD (chromatografia gazowa z detektorem spektrometrii masowej), metodą HPLC (wysokosprawna chromatografia cieczowa) lub równorzędną w ekstraktach dichlorometanowych uzyskanych po ekstrakcji próbek dichlorometanem.

^e Oznaczanie polichlorowanych bifenyli — metodą GC — ECD (chromatografia gazowa z detektorem wychwyty elektronów) lub GC — MSD (chromatografia gazowa z detektorem spektrometrii masowej) w ekstraktach acetonowych uzyskanych po ekstrakcji próbek mieszaniną heksan/acetone.

499

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 15 kwietnia 2002 r.

w sprawie standardów kształcenia pielęgniarek i położnych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych.

Na podstawie art. 8c ust. 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602 i Nr 89, poz. 969) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa standardy kształcenia pielęgniarek i położnych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych, zwanych dalej „uczelniami”, które obejmują wymagania w zakresie:

- 1) sposobu realizacji programu kształcenia,
- 2) kadry prowadzącej kształcenie,
- 3) bazy dydaktycznej, w tym szkolenia praktycznego,
- 4) posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.

§ 2. Ustala się następujące standardy kształcenia w uczelni, w zakresie sposobu realizacji programu kształcenia:

- 1) program kształcenia realizowany jest zgodnie ze standardami nauczania dla kierunku studiów pielęgniarstwo oraz dla kierunku studiów położnictwo na poziomie licencjackim i magisterskim, określonymi na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) programy nauczania poszczególnych przedmiotów realizowane są według określonych celów i treści kształcenia, zalecanej literatury i są ukierunkowane na zdobywanie umiejętności zawodowych,
- 3) realizacja programu kształcenia odbywa się na podstawie aktualnych informacji, osiągnięć teorii